

Základní škola a Mateřská škola Čejov, okres Pelhřimov	
Název dokumentu:	**PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ**
Č. jednací:	OS_9/2026
Vypracoval:	Mgr. Zuzana Žaloudková
Pedagogická rada schválila dne:	25. 8. 2026
Dokument nabývá platnosti dne:	1.9.2026
Zpracování změn: formou dodatků; při zásadní změně obsahu nebo právního rámce vydáním úplného znění	

1. Úvodní ustanovení

a) Tato pravidla stanovují zásady, způsob a kritéria hodnocení výsledků vzdělávání a žáků školy, jejíž činnost vykováná Základní škola a Mateřské škola Čejov, okres Pelhřimov
b) Pravidla jsou součástí Školního řádu.
c) Pravidla vycházejí zejména ze zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona, ve znění pozdějších předpisů, a z vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky, ve znění pozdějších předpisů.
d) Hodnocení je nedílnou součástí vzdělávacího procesu. Jeho smyslem není pouze zjistit, co žák zvládl, ale především poskytnout mu srozumitelnou zpětnou vazbu, která mu pomáhá porozumět vlastnímu učení, vnímat svůj pokrok a plánovat další rozvoj.
e) Hodnocení ve škole vychází z principů respektu, důvěry, otevřenosti a podpory radosti z učení.
f) Škola využívá především **kriteriální a slovní hodnocení**. Hodnocení je zaměřeno na míru dosažení očekávaných výstupů a na individuální pokrok žáka.

2. Základní zásady hodnocení

a) Hodnocení výsledků vzdělávání žáků je:

- jednoznačné a srozumitelné,
- založené na předem známých kritériích,
- věcné a konkrétní,
- pedagogicky zdůvodněné,
- odborně správné,
- doložitelné,
- respektující věk a individuální vzdělávací potřeby žáka,
- zaměřené na pokrok a další rozvoj žáka.

b) Hodnocení vychází především z míry dosažení očekávaných výstupů stanovených školním vzdělávacím programem.

c) Při hodnocení učitel zohledňuje:

- věk a vývojovou úroveň žáka,
- jeho individuální vzdělávací potřeby,
- doporučení školského poradenského zařízení,

- dosaženou úroveň znalostí a dovedností,
- schopnost využívat získané znalosti a dovednosti v různých situacích,
- schopnost samostatně pracovat a řešit problémy,
- schopnost spolupracovat a komunikovat,
- míru pokroku v průběhu období,
- přístup žáka k učení a jeho úsilí.

d) Hodnocení nesrovnává žáka s ostatními žáky. Zohledňuje především jeho e) Hodnocení nemá žáka zraňovat, ponižovat ani odrazovat od dalšího učení. Chyba je vnímána jako přirozená součást procesu učení a jako příležitost k dalšímu učení.

e) Hodnocení má žákovi pokud možno odpovídat na tři základní otázky:
   - ☐ Co už umím?
   - ☐ Co se právě učím nebo potřebuji zlepšit?
   - ☐ Co bude můj další krok?

3. Způsob hodnocení žáků 1.–5. ročníku

a) V 1. až 5. ročníku používá škola **slovní a kriteriální hodnocení**.
b) V 1. a 2. ročníku jsou výsledky vzdělávání na vysvědčení vyjádřeny slovně.
c) Ve 3.–5. ročníku používá škola rovněž slovní hodnocení v kombinaci se známkami.
d) Hodnocení žáků na vysvědčení vychází z principů metodiky **Vysvědčení jinak**.
e) Kriteriální hodnocení využívá čtyřstupňovou škálu:

Značk	Úroveň osvojení	Charakteristika
J	**Ještě neosvojeno**	Výstupy ještě nejsou osvojeny.
Č	**Částečně osvojeno**	Výstupy jsou částečně osvojeny, i ve známých situacích činí žákovi potíže a potřebuje dopomoc.
T	**Téměř osvojeno**	Výstupy jsou téměř osvojeny. Žák je uplatňuje ve známých situacích s připomenutím nebo s mírnou dopomocí.
Ú	**Úplně osvojeno**	Výstupy jsou zcela osvojeny. Žák je uplatňuje samostatně v běžných i nových situacích.

f) Kriteriální značení není známkou. Vyjadřuje **aktuální míru zvládnutí konkrétního výstupu** a umožňuje sledovat další pokrok žáka.

g) Jednotlivé úrovně nejsou chápány jako pevné a neměnné zařazení žáka. Žák se v průběhu učení může mezi jednotlivými úrovněmi posouvat.
h) Samotné kriteriální označení je podle potřeby doplněno slovní zpětnou vazbou, která popisuje konkrétní silné stránky žáka a jeho další možný krok.

4. Co je předmětem hodnocení

a) V jednotlivých vzdělávacích oblastech a předmětech jsou hodnoceny zejména:
    - **vědomosti** – osvojení faktů, pojmů, pravidel, vztahů a základních souvislostí,
    - **dovednosti** – schopnost získané vědomosti používat, propojovat, analyzovat, porovnávat, vysvětlovat a využívat v praktických i nových situacích,
    - **kompetence** – schopnost využívat znalosti a dovednosti při řešení úkolů, samostatné práci, spolupráci, komunikaci a řešení problémů,
    - **pokrok žáka** – posun oproti jeho předchozí úrovni,
    - **schopnost učit se a reflektovat vlastní učení**.
b) Při hodnocení se posuzuje především to, co žák **prokazatelně zvládl**, nikoli pouze počet chyb.
c) Hodnocení se vztahuje k učivu a očekávaným výstupům, se kterými byl žák v rámci vzdělávání skutečně seznámen.
d) Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami škola postupuje v souladu s jejich individuálními vzdělávacími potřebami, nastavenými podpůrnými opatřeními a doporučeními školského poradenského zařízení.

5. Formativní hodnocení a zpětná vazba

a) Nedílnou součástí hodnocení v ZŠ a MŠ Čejov je **formativní zpětná vazba**.
b) Zpětná vazba má být:

- konkrétní,
- srozumitelná,
- vztahující se ke stanovenému cíli nebo kritériu,
- zaměřená na proces učení,
- využitelná pro další práci žáka,
- přiměřená věku žáka.

c) Učitel při poskytování zpětné vazby pojmenovává zejména:

- co se žákovi podařilo,
- v čem se posunul,
- co ještě potřebuje rozvíjet,
- jak může ve své práci pokračovat.

d) Zpětná vazba se může uskutečňovat ústně i písemně, individuálně i společně se třídou.

e) Hodnocení může mít podobu komentáře učitele, kriteriálního hodnocení, rozhovoru, sebehodnocení, vzájemného hodnocení nebo jiné vhodné formy zpětné vazby.

6. Sebehodnocení žáka

a) Nedílnou součástí hodnocení je **sebehodnocení žáka**.

b) Škola vede žáky k tomu, aby postupně dokázali:

- pojmenovat, co se jim podařilo,
- rozpoznat, co jim ještě činí potíže,
- uvědomovat si vlastní pokrok,
- posoudit svou práci podle předem známých kritérií,
- formulovat svůj další cíl nebo krok.

c) Sebehodnocení je přiměřené věku a možnostem žáka.

d) Sebehodnocení není sankcí ani náhradou za hodnocení učitele. Je nástrojem rozvoje odpovědnosti žáka za vlastní učení.

e) Sebehodnocení může být součástí jednotlivých vzdělávacích činností, průběžného hodnocení, reflexe práce i celkového hodnocení za určité období.

7. Získávání podkladů pro hodnocení

a) Učitel získává podklady pro hodnocení průběžně a z více různých zdrojů.

b) Podklady pro hodnocení mohou tvořit zejména:

- pozorování žáka při práci,
- samostatná práce,
- práce ve dvojici a ve skupině,
- ústní projev a rozhovor,
- písemné práce,
- praktické činnosti,
- projekty a projektové výstupy,

- prezentace,
- pracovní listy,
- sešity a další žákovské práce,
- portfolio žáka,
- čtenářské a jiné tematické záznamy,
- řešení problémových úloh,
- dlouhodobější práce,
- sebehodnocení žáka,
- rozhovor učitele se žákem,
- další výstupy, které prokazují dosažení očekávaných výstupů.

c) Učitel při celkovém hodnocení nepřihlíží pouze k jednomu výkonu nebo jedné práci. Posuzuje výsledky žáka za celé hodnocené období.
d) Jednotlivý neúspěch žáka není automaticky důvodem pro celkové negativní hodnocení. Učitel zohledňuje vývoj výkonu žáka v průběhu celého období.
e) Hodnocení není založeno na aritmetickém průměru jednotlivých dílčích
f) Učitel vede přiměřenou evidenci podkladů tak, aby mohl výsledné hodnocení žáka pedagogicky zdůvodnit.

8. Hodnocení v průběhu vzdělávání

a) Průběžné hodnocení slouží především jako zpětná vazba pro další učení.
b) Žák je v průběhu vzdělávání seznamován s cílem učení a podle možností také s kritérii, podle kterých bude jeho práce posuzována.
c) Pokud je to vzhledem k věku žáků vhodné, podílejí se žáci na formulaci kritérií úspěchu nebo na jejich společném vyjasnění.
d) Učitel průběžně poskytuje žákovi informace o jeho aktuální úrovni zvládnutí učiva a o možnostech dalšího zlepšení.
e) Kriteriální hodnocení J–Č–T–Ú může být využíváno průběžně v jednotlivých vzdělávacích oblastech a při hodnocení konkrétních očekávaných výstupů.
f) Průběžné hodnocení může být zaznamenáváno v systému **Škola OnLine** a v dalších nástrojích školy používaných k dokumentaci vzdělávání.

9. Hodnocení na vysvědčení

a) Hodnocení na vysvědčení vychází z celkového posouzení výsledků vzdělávání žáka za příslušné pololetí.

b) Škola využívá principy **Vysvědčení jinak**, které umožňují zachytit nejen dosaženou úroveň, ale také vývoj a další směřování žáka.
c) Hodnocení na vysvědčení je založeno na posouzení:
    - míry dosažení očekávaných výstupů,
    - úrovně osvojení potřebných znalostí a dovedností,
    - schopnosti využívat znalosti a dovednosti v různých situacích,
    - rozvoje kompetencí,
    - pokroku žáka v průběhu hodnoceného období.
d) Kriteriální úroveň dosažení výstupů je vyjádřena stupnicí **J – Č – T – Ú**.
e) Slovní část hodnocení poskytuje žákovi a jeho zákonným zástupcům srozumitelnou informaci o tom:
    - co žák zvládá,
    - v čem se mu daří,
    - co se dále učí,
    - na co je vhodné se v dalším období zaměřit.
f) Hodnocení na vysvědčení zachycuje především **proces učení a dosaženou úroveň**, nikoli pouze jednorázový výsledek.

10. Hodnocení chování

a) Hodnocení chování je odděleno od hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech.
b) Při hodnocení chování se posuzuje zejména:
    - dodržování pravidel stanovených školním řádem,
    - respektující chování vůči ostatním,
    - schopnost spolupracovat,
    - odpovědnost za vlastní jednání,
    - péče o společné prostředí a majetek,
    - schopnost respektovat dohodnutá pravidla,
    - postupné rozvíjení sociálních a osobnostních kompetencí.
c) Při hodnocení chování je zohledňován věk, vývojová úroveň a individuální situace žáka.
d) Hodnocení chování není používáno jako prostředek k hodnocení vědomostí, dovedností nebo učebního výkonu v jednotlivých předmětech.
e) Nedostatky v chování jsou řešeny především výchovně, s cílem vést žáka k porozumění důsledkům jeho jednání, převzetí odpovědnosti a hledání vhodného řešení.
f) Hodnocení chování žáka podrobně uvádí samostatná směrnice.

11. Informování žáků a zákonných zástupců

a) Žák je se způsobem a kritérii hodnocení seznámen na začátku školního roku a průběžně také před konkrétními hodnoticími situacemi.
b) Zákonní zástupci jsou o výsledcích vzdělávání žáka informováni průběžně, zejména prostřednictvím:
    - systému Škola OnLine,
    - slovní a písemné zpětné vazby,
    - ukázek a výstupů žákovské práce,
    - osobních konzultací,
    - třídních schůzek a dalších forem komunikace školy s rodinou.

c) O významném nebo mimořádném zhoršení výsledků vzdělávání informuje učitel zákonného zástupce bez zbytečného odkladu a podle povahy situace navrhuje další postup podpory žáka.
d) Zákonní zástupci mají možnost požádat o konzultaci týkající se výsledků vzdělávání a dalšího rozvoje žáka.
e) Informace o výsledcích vzdělávání a chování žáka jsou poskytovány pouze oprávněným osobám a jsou chráněny před neoprávněným zpřístupněním.

12. Zásady pedagogického taktu

a) Při hodnocení učitel respektuje důstojnost každého žáka.
b) Učitel:
    - hodnotí pouze učivo a výstupy, se kterými byl žák v rámci vzdělávání seznámen,
    - nepoužívá hodnocení k ponižování, zastrašování nebo trestání žáka,
    - přihlíží k věku, individuálním možnostem a vzdělávacím potřebám žáka,
    - při hodnocení zohledňuje vývoj výkonu žáka v průběhu celého hodnoceného období,
    - umožňuje žákovi porozumět chybě a využít ji jako příležitost k dalšímu učení,
    - poskytuje žákovi přiměřený prostor pro opravu, doplnění nebo další rozvoj, pokud je to pedagogicky vhodné.
c) Účelem hodnocení není vyhledávat nedostatky žáka, ale získávat informace, které pomohou učiteli i žákovi řídit další proces učení.

13. Celkové hodnocení žáka

a) Celkové hodnocení žáka na konci pololetí vychází z celkového posouzení jeho výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech a vzdělávacích oblastech a z hodnocení chování.
b) Při celkovém hodnocení učitel přihlíží k výsledkům žáka za celé hodnocené období a k jeho individuálním vzdělávacím potřebám.
c) Celkové hodnocení není určováno mechanickým výpočtem nebo aritmetickým průměrem dílčích hodnocení.
d) Při hodnocení se přihlíží také k tomu, zda žák dokáže získané znalosti a dovednosti využívat samostatně a v nových situacích.
e) Hodnocení má co nejvěrněji zachytit aktuální úroveň žáka a jeho vzdělávací pokrok.

14. Přezkoumání výsledků hodnocení

a) Při pochybnostech o správnosti hodnocení postupuje škola v souladu s příslušnými ustanoveními školského zákona a vyhlášky o základním vzdělávání.
b) Zákonný zástupce žáka může požádat o přezkoumání výsledků hodnocení za podmínek a ve lhůtách stanovených právními předpisy.

15. Závěrečná ustanovení

a) Tato pravidla jsou závazná pro všechny pedagogické pracovníky školy při hodnocení žáků
b) Všichni pedagogičtí pracovníci usilují o jednotné chápání základních principů hodnocení a o srovnatelný přístup k hodnocení napříč ročníky a vzdělávacími oblastmi.
c) Vedení školy podporuje společné sjednocování hodnoticích kritérií, sdílení zkušeností pedagogů a průběžné vyhodnocování funkčnosti systému hodnocení.
d) Tato pravidla nabývají účinnosti dnem **1. 9. 2026**.
e) Dnem účinnosti těchto pravidel se ruší předchozí ustanovení upravující hodnocení žáků 1.–5. ročníku v rozsahu, v němž jsou nahrazena tímto dokumentem.

V Čejově dne: 24. 8. 2026 **Mgr. Zuzana Žaloudková;** ředitelka školy